

Tietä osoittavat tunnusteet

”Monia muitakin tunnustekoja Jeesus teki opetuslastensa nähden, mutta niistä ei ole kerrottu tässä kirjassa. Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden.” (Joh. 20:30, 31.)

Avaintekstit:

Joh. 2:1–11;
Joh. 4:46–54;
Joh. 5:1–16;
Mark. 3:22, 23;
Matt. 12:9–14;
Joh. 5:16–47.

Miksi Johannes kirjoitti evankeliuminsa? Halusiko hän korostaa Jeesuksen tekemiä ihmeitä? Tai joitakin Jeesuksen erityisiä opetuksia? Mikä oli syy siihen, miksi Johannes kirjoitti sen, mitä kirjoitti?

Pyhän Hengen voiman ja vaikutuksen alaisena Johannes selittää, miksi. Hän sanoo, että vaikka Kristuksen elämästä voitaisiin kirjoittaa paljon enemmänkin (Joh. 21:25), mukaan otetut kertomukset on kirjoitettu, ”että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden” (Joh. 20:31).

Tällä viikolla tarkastelemme Johanneksen evankeliumista joitakin ensimmäisiä Jeesuksen tekemiä ihmeitä – veden muuttaminen viiniksi häissä, hyvin sairaan pojan terveeksi tekeminen sekä miehen parantaminen Betesdan lammikolla.

Johannes kutsuu näitä ihmeitä ”tunnusteoiksi” tarkoittaen sellaisia ihmeellisiä tapahtumia, jotka osoittavat sen syvällisen todellisuuden, että Jeesus on messias. Kaikissa näissä kertomuksissa näemme esimerkkejä ihmisistä, jotka vastasivat tunnustekoihin uskomalla. Heidän esimerkkinsä kutsuvat meitä tekemään samoin.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 5.10.2024

HÄÄT KAANASSA

Lue Joh. 2:1-11. Minkä tunnusteon Jeesus teki Kaanassa, ja miten se auttoi hänen opetuslapsiaan uskomaan häneen?

Jeesuksen nähtiin tekevän ihmeen muuttamalla veden viiniksi, ja se vahvisti opetuslasten päätöstä seurata häntä. Eikö tämä ollut merkittävä tunnusteko, joka osoitti, että hän oli Jumalasta? (He eivät luultavasti olleet vielä valmiita ymmärtämään, että hän oli Jumala.)

Israelilaisten johtaja, Mooses, toi heidät pois Egyptistä käyttäen monia "ihmeitä ja tunnustekoja" (5. Moos. 6:22, 5. Moos. 26:8). Jumala käytti Moosesta vapauttamaan Israelin egyptiläisten käsistä. (Hän oli tavallaan heidän "pelastajansa".)

Jumala profetoi Mooseksen kautta Israelille, että myöhemmin tulisi Mooseksen kaltainen profeetta. Jumala pyysi kuulemaan häntä (5. Moos. 18:15; Matt. 17:5; Ap. t. 7:37). Tuo "profeetta" oli Jeesus, ja Johanneksen evankeliumin 2. luvussa Jeesus teki ensimmäisen tunnustekonsa, joka itsessään osoitti taaksepäin israelilaisten vapautukseen Egyptistä.

Niili oli egyptiläisten keskeinen luonnonvara ja jumala. Yksi vitsauksista kohdistui tähän jokeen - sen vesi muuttui vereksi. Kaanassa Jeesus teki samanlaisen ihmeen, mutta sen sijaan, että hän olisi muuttanut veden vereksi, hän muutti veden viiniksi.

Vesi tuli kuudesta vesiasiasta, joiden vettä käytettiin juutalaisissa rituaaleissa puhdistautumiseen, mikä yhdisti kyseisen ihmeen entistä tiiviimmin raamatullisiin teemoihin pelastuksesta. Kertomalla tapahtumasta, jossa vesi muuttui viiniksi, Johannes yhdisti Egyptistä lähdön Jeesukseen osoittaen häneen Vapahtajanamme.

Mitä juhlien valvoja ajatteli Jeesuksen tarjoamasta käymättömästä viinistä? Hän todellakin yllättyi juoman laadusta, ja koska hän ei tiennyt Jeesuksen tekemästä ihmeestä, hän ajatteli, että paras viini oli säästetty viimeiseksi.

Kreikankielistä termiä *oinos* käytetään sekä tuoreesta että käyneestä viinirypälemehusta (ks. *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary*, s. 1177). Ellen G. White toteaa, että ihmeen kautta tuotettu mehu ei ollut alkoholipitoista (ks. 4A0 120). Epäilemättä asiasta tienneet henkilöt olivat hämmästyneitä tapahtuneesta.

TOINEN TUNNUSTEKO GALILEASSA

Jeesus teki koko maanpäällisen palvelutyönsä aikana ihmeitä, jotka auttoivat ihmisiä uskomaan häneen. Johannes kirjasi näitä ihmeitä muistiin, jotta muutkin uskoisivat Jeesukseen.

Lue Joh. 4:46–54. Miksi evankelista yhdistää tämän tapahtuman hääjuhlan ihmeeseen?

Kun Johannes kertoo Jeesuksen Galileassa tekemästä toisesta tunnusteosta, hän yhdistää sen ensimmäiseen tunnustekoon, joka tapahtui häissä Kaanassa. Johannes näyttää sanovan: *Jeesuksen tekemät tunnusteot auttavat näkemään, kuka Jeesus on.* Sitten Johannes lisää: ”Tämä oli Jeesuksen toinen tunnusteko, ja hän teki sen tultuaan Juudeasta Galileaan.” (Joh. 4:54.)

Jeesuksen vastaus kuninkaan virkamiehen pyyntöön saattaa aluksi vaikuttaa tyllyltä. Tämä virkamies oli kuitenkin asettanut poikansa parantumisen merkiksi sille, että hän uskoisi Jeesukseen. Jeesus luki miehen ajatukset ja näki hänen hengellisen sairautensa, joka oli vakavampi kuin hänen poikansa hengenvaarallinen sairaus. Kun salama kirkkaalta taivaalta, mies tajusi yhtäkkiä, että hänen hengellinen köyhyytensä saattoi maksaa hänen poikansa hengen.

On tärkeää huomata, että ihmeet eivät itsessään todistaneet, että Jeesus oli Messias. Muutkin ovat tehneet ihmeitä. Jotkut heistä olivat oikeita profeettoja, toiset vääriä. Ihmeet paljastavat vain yliluonnollisen olemassaolon; ne eivät itsessään tarkoita, että Jumalan täytyy olla se, joka niitä tekee. (Paholainen voi tehdä ”ihmeitä”, jos sanalla ”ihmeet” tarkoitetaan yliluonnollisia tekoja.)

Kuninkaan virkamies heittäytyi tuskissaan Jeesuksen armon varaan ja pyysi häntä parantamaan poikansa. Jeesuksen vastaus oli rohkaiseva. Hän sanoi: ”Mene kotiisi. Poikasi elää.” (Joh. 4:50.) Mies ei kiirehtinyt kotiin, vaan uskoen Jeesukseen hän meni kotiin seuraavana päivänä huomaten, että juuri silloin, kun Jeesus oli sanonut nuo sanat, kuume oli hiltänyt hänen pojastaan.

Mikä mahtava peruste uskoa Jeesukseen!

Vaikka näkisimmekin ihmeen, mitä muita kriteerejä meidän on tarkasteltava ennen kuin voimme automaattisesti olettaa sen olevan Jumalasta?

IHME BETESDAN LAMMI- KOLLA

Seuraava tunnusteko tapahtui Betesdan lammikolla (Joh. 5:1-9). Uskottiin, että enkeli aiheutti lammikon vedessä liikettä ja että ensimmäinen veteen astunut sairas paransi. Tämän seurauksena altaan ympäröivät pylväshallit olivat täynnä ihmisiä, jotka toivoivat parantuvansa veden liikehtiessä seuraavan kerran. Jeesus meni Jerusalemiin, ja hän näki odottavan väkijoukon kulkiessaan lammikon ohi.

Mikä näky! Kaikki nämä ihmiset, joista jotkut olivat varmasti aika sairaita, odottivat parantuvansa vedessä, mitä ei varmastikaan tapahtuisi. Mikä tilaisuus Jeesukselle!

Lue Joh. 5:1-9. Miksi Jeesus kysyi tältä halvaantuneelta, halusiko tämä parantua (Joh. 5:6), koska mitä ilmeisimmin kaikki lammikon äärellä olevat halusivat niin tapahtuvan?

Sairaudesta tulee normaali olotila ihmisen ollessa pitkään sairas. Niin oudolta kuin se kuulostaakin, joskus voi olla ahdistavaa jättää vamma taakseen. Mies antaa ymmärtää, että hän haluaa parantua. Ongelma on siinä, että hän etsii sitä väärästä paikasta - samaan aikaan kun hän, joka loi ihmisen jalat, seisoo aivan hänen edessään. Mies tuskin tiesi, kuka hänelle puhui; tosin parantumisensa jälkeen hän saattoi alkaa ymmärtää, että Jeesus oli todellakin hyvin erityinen henkilö.

"Jeesus ei pyydä tätä sairasta uskomaan häneen. Hän sanoo yksinkertaisesti: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy.' Mutta mies tarttuu uskossa tähän sanaan. Jokaisen hermon ja lihaksen läpi virtaa uusi elämä, ja hänen rampoihin jäseniinsä tulee tervettä elinvoimaa. Mitään kysymättä hän asettaa tahtonsa tottelemaan Kristuksen käskyä, ja kaikki hänen lihaksensa toimivat hänen tahtonsa mukaan. Hän hypähtää jaloilleen ja huomaa olevansa liikuntakykyinen.

"Jeesus ei ollut antanut hänelle mitään lupaa jumalallisesta avusta. Mies olisi voinut ruveta epäilemään ja siten menettänyt ainoan parantumismahdollisuutensa. Mutta hän uskoi Kristuksen sanat, ja toimiessaan niiden mukaan hän sai voimaa." (4AO 166, 168.)

Lue Joh. 5:14. Mikä on sairauden ja synnin välinen suhde? Miksi on ymmärrettävä, etteivät kaikki sairaudet ole suoraa seurausta tietystä synneistä?

KOVASYDÄ- MISYYTTÄ

Tunnusteot ja ihmeet eivät itsessään todista, että jokin asia on Jumalasta. Toisaalta, kun ne ovat Jumalasta, niiden hylkääminen on vaarallista.

Lue Joh. 5:10-16. Mitä voimme oppia uskonnollisten johtajien hämmästyttävästä kovasydämisyydestä Jeesusta ja hänen juuri tekemäänsä ihmettä kohtaan?

Kun Jeesus ilmaisi itsensä parannelulle miehelle, tämä kertoi heti uskonnollisille johtajille, että hänet parantanut oli Jeesus. Luulisi, että nyt olisi aika ylistää Jumalaa, mutta sen sijaan johtajat "alkoivat vainota Jeesusta, koska hän teki tällaista sapattina" (Joh. 5:16).

Parantamiset sallittiin sapattina vain hätätilanteessa. Tämä mies oli ollut vammautunut 38 vuotta, joten hänen parantamisensa tuskin tapahtui hätätilanteessa. Ja miksi hänen oli tarpeellista ottaa mukaan vuoteensa? Luulisi, että joku, jolla oli Jumalalta saatu voima tehdä tällainen ihme, tietäisi myös, oliko sapattina sallittua kantaa matto kotiin. On selvää, että Jeesus pyrki opettamaan heille syvempiä raamatullisia totuuksia, jotka menevät ihmisten laitimien sääntöjen ja määräysten tuolle puolen, ja jotka olivat joissakin tapauksissa tukahduttaneet todellisen uskon.

Mitä nämä muut kertomukset opettavat siitä, miten hengellisesti koviksi ihmiset voivat tulla todisteista huolimatta? (Joh. 9:1-16; Mark. 3:22, 23; Matt. 12:9-14.)

Kuinka nämä uskonnolliset johtajat saattoivat olla niin sokeita? Todennäköisin vastaus on, että se johtui heidän omasta turmeltuneesta sydämestään; heidän väärästä uskostaan siihen, että Messias vapauttaisi heidät Rooman vallan alta; heidän rakkaudestaan valtaan ja siitä, etteivät he olleet antautuneet Jumalalle. Kaikki nämä vaikuttivat siihen, että he hylkäsivät totuuden, joka seisoj suoraaan heidän edessään.

Lue Joh. 5:38-42. Mistä Jeesus varoittaa? Mitä voimme oppia näistä sanoista? Toisin sanoen, mikä meissä voi olla sellaista, joka sokaisee meidät totuuksilta, jotka meidän tarvitsee tietää ja soveltaa omaan elämäämme?

JEEСУKSEN VÄITTEET

Ihme Betesdan lammikon luona tarjosi Johannekselle erinomaisten tilaisuuden korostaa, kuka Jeesus on. Johannes käyttää kymmenen jaetta (1-10) parannusihmeen kuvaamiseen ja 37 jaetta (11-47) ihmeen suorittajan kuvaamiseen.

Lue Joh. 5:16-18. Miksi Jeesusta vainottiin koskien hänen toimintaansa sapattina?

Joh. 5:18 saattaa huolestuttaa, koska se näyttää sanovan, että Jeesus rikkoi sapattia. Jakeiden 16-18 tarkempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, että Jeesus toteaa sapattina tekemänsä "työn" olevan sopusoinnussa Isä-suhteensa kanssa. Jumala ei lakkaa ylläpitämästä maailmankaikkeutta sapattina. Näin ollen Jeesuksen toiminta sapattina oli osa hänen väitetään omasta jumaluudestaan. Uskonnolliset johtajat vainosivat häntä oletetun sapatin rikkomisen ja Jumalan kanssa tasa-arvoisen aseman vaatimisen perusteella.

Lue Joh. 5:19-47. Mitä Jeesus sanoi auttaakseen johtajia näkemään hänet sellaisena kuin hän todella on? Mitä Jeesus väitti, minkä hänen juuri tekemänsä ihme niin voimakkaasti todensi?

Jeesus puolustaa tekojaan kolmessa vaiheessa. Ensin hän selittää läheisen suhteensa Isään (Joh. 5:19-30). Jeesus osoittaa, että hän ja hänen Isänsä toimivat sopusoinnussa siten, että Jeesuksella on valta sekä tuomita että herättää kuolleista (Joh. 5:25-30).

Toiseksi Jeesus kutsuu neljä peräkkäistä "todistajaa" puolustamaan itseään: Johannes Kastajan (Joh. 5:31-35), tekemänsä ihmeet (Joh. 5:36), Isän (Joh. 5:37, 38) ja kirjoitukset (Joh. 5:39). Jokainen näistä "todistajista" todistaa Jeesuksen puolesta.

Lopuksi jakeissa 40-47 Jeesus asettaa syyttäjiensä eteen *heidän oman tuomionsa*, mikä paljastaa ristiriidan hänen palvelutyönsä ja heidän itsekkäitten pyrkimystensä välillä. Hän sanoo heidän tuomionsa tulevan Moosekselta (Joh. 5:45-47), siltä, johon he ovat panneet toivonsa.

Miten voimme varoa, ettemme lankea ansaan uskoessamme Jumalaan oikeaoppisesti, mutta antautumatta täysin Kristukselle?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Jeesus ei ollut antanut hänelle [vammaiselle miehelle] mitään lupausta jumalallisesta avusta. Mies olisi voinut ruveta epäilemään ja siten menettänyt ainoan parantumismahdollisuutensa. Mutta hän uskoi Kristuksen sanat, ja toimiessaan niiden mukaan hän sai voimaa.

Samoin mekin uskon kautta voimme parantua hengellisesti. Synti on erottanut meidät Jumalan elämästä. Sielumme on kuin halvaantunut. Itsessämme kykenemme yhtä vähän elämään pyhää elämää kuin halvaantunut kykeni kävelemään. - - Näiden masentuneiden, kilvoittelevien sielujen on kohotettava katseensa. Vapahtaja kumartuu niiden yli, jotka hän verellään on ostanut, ja lausuu sanomattoman hellästi ja säälivästi: ’Tahtotko tulla terveeksi?’ Hän pyytää sinua nousemaan terveenä ja levollisena. Älä odota, kunnes tunnet tulevasi terveeksi. Usko hänen sanansa, niin se tapahtuu. Aseta tahtosi Kristuksen puolelle. Tahdo palvella häntä, niin toimiessasi hänen sanansa mukaan saat voimaa. Olkoonpa kysymyksessä mikä paha tapa tahansa, mikä hallitseva intohimo hyvänsä, joka kauan hellittynä on ottanut valtaansa sekä sielun että ruumiin, Kristus kykenee vapauttamaan siitä ja haluaa tehdä sen. Hän tahtoo antaa elämän sieluille, jotka ovat kuolleet rikoksiinsa (Ef. 2:1). Hän tahtoo vapauttaa vangin, joka on sidottu oman heikkoutensa ja synnin kahleilla.” (4AO 166, 168.)

”Jeesus vastusti syytöstä, että hän olisi pilkannut Jumalaa. Hän sanoi: Minun valtuuteni siihen työhön, josta te syytätte minua, on, että olen Jumalan Poika, ja meillä on yhtäläinen luonto, tahto ja tarkoitus.” (4AO 173.)

Keskustelunaiheita:

1. Usko oli avain, joka teki parantumiset mahdollisiksi. Johtajat sen sijaan paljastivat epäilyksen ja epäuskon vaarat. Miksi emme saa sekoittaa kysymysten esittämistä (jota me kaikki teemme) epäilemiseen? Miksi ne eivät ole sama asia? Miksi on tärkeää tietää niiden välinen ero?

2. Ks. torstain viimeistä kysymystä. Miksi meidän adventistien on oltava erityisen varovaisia tämän vaaran suhteen? Niin tärkeää kuin oikean sapatin tunteminen ja jopa sen pitäminen tai tieto kuolleiden tilasta onkaan - miksi nämä totuudet eivät pelasta meitä? Mikä pelastaa meidät ja miten?